

GLISTRUP MÅ GIVE POLITI ADGANG TIL ALLE PAPIRER

■ Et forlig mellem Mogens Glistrup og hans sagfører i spørgsmålet om beslaglæggelse af dokumenter hrs. Erik Sandager på den ene side og politiadvokat Leo Lemvig, statsadvokaturen og rigsadvokaturen på den anden side har nu åbnet vejen for en afslutning af politiuundersøgelserne i Glistrup-sagen, der, hvis ikke uventede komplikationer indtræder, vil være tilendebragt inden folketinget tager på sommerferie.

■ Velinformerede kilder siger til AKTUELT at en stillingtagen til spørgsmålet om Glistrups immunitet på basis af et udkast til anklageskrift under et normalt forløb af sagen vil kunne ske til april. Glistrups kære til Østre

Landsret af byrettens beslaglæggelseskendelse er trukket tilbage af Glistrup og politiadvokat Leo Lemvig i fællesskab, siger hrs. Erik Sandager til AKTUELT. Forhandlingerne mellem anklagemyndighederne og Glistrups advokat

har stået på i adskillige uger. Efter at rigsadvokaturen havde afstået fra at kræve Landsrettens beslutning til højesteret, var der åbnet for forhandlinger om et grundlag for at Glistrup kunne trække sin kære til Landsretten tilbage mod at politiet afstod fra at foretage så omfattende beslaglæggelser, at det ville lamme Glistrups advokatkontors arbejde.

Politiet får nu materiale i et sådant omfang, at politiuundersøgelserne kan afsluttes, nemlig ved en omfattende gennemgang af Glistrup og hans klienters selvangivelser for 1972, altså den vældige stak, der blev indgivet i januar 1973 og hvis behandling hos politiet kræver kendskab til Glistrups depoter m.v.

Hrs. Sandager siger, at det i den pågældende sag for Glistrup og dermed også for hans advokat var afgørende at opnå, at kontoret kan fungere videre.

— Min klient venter slet ikke at der overhovedet rejses tiltale imod ham, og vi har derfor ikke diskuteret hvorledes sagen i givet fald skal føres, siger hrs. Sandager.

Der bliver altså ikke kendelser hverken i Landsretten eller højesteret om beslaglæggelser eller sagens grundlag. Politiuundersøgelsen bringes til afslutning og derefter arbejdes med et anklageskrift.

Mundkurv

Politadvokat Lemvig har fået mundkurv på og må ikke udtale sig, men AKTUELT har hos de forskellige instanser undersøgt hvorledes sagen står. Mogens Glistrup er personligt overbevist om at der slet ikke rejses nogen anklage. Derfor mener han heller ikke at folketinget kommer til at tage stilling til immunitetsspørgsmålet. I juridiske kredse håber man, at der kun vil blive rejst sag på nogle typiske tilfælde af selvangivelser og lån, således at man kan koncentrere sig om en principiel afgørelse.

Årelang sag

I anklagemyndigheden synes man derimod overbevist om at den anklage, man med sikkerhed forventer rejst, må føre til en retslig behandling af hele skattecirrus-affæren, hvor sagen vil kunne vare år, og hvor utallige dokumenter lægges frem.

Det kan være et stort problem for Glistrup at sikre sig en forsvarer, der er parat til at

sætte al sin tid til side i 3-4 år til en så omfattende sag.

Alle parter synes enige om, at Glistrup-sagen først nu er gået ind i sin afgørende fase. Politiet og en kreds af revisorer har hidtil kunnet indkredse omfanget af skattecirrus og de metoder, der er taget i anvendelse, samt undersøge de enkelte klienters forhold. Først med det nu indgåede forlig om det aktuelle materiales udlevering kan man tage fat om det helt centrale, at bestemme omfanget af de aktuelle skatteaktioner, og dermed at de beløb samfundet i givet fald vil forlange efterbetalt.

Vil undgå fejl

Politiets grundige forberedelse gør imidlertid, at det længste arbejde menes overstået.

Fra alle sider understreges, at man bevidst har skyndt sig langsomt i den forstand at man har udfoldet enorm omhu med at undgå rettergangsfejl og begå undladelssynder, der kunne have ført til forsøg på at stoppe sagen ved hjælp af formel jura.

Hvis alt nu går normalt er Glistrup-sagen på vej over i en retssal inden folketinget sendes på sommerferie.

Biilm.

- EG HAVI
LISID TAD
í
SOSIALINUM
sjálvandi!!

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógv.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Arbeidsmannafelagið FYLKING

heldur aðalfund friggjadagin hin 22. febr. 1974 kl. 19.30.

Fundarskrá sambært gr. 20 í lóg felagsins.

Tvøroyri, hin 6. febr. 1974.

STJÓRNIN

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

I Dimmalætting skrivur

Winther Lauritsen:

Fuglaveiða

Nú hefur verið skrivað nógv í bløðunum um fuglaveiði av ymskum persónum. Meiningarnar hava verið eitt sindur ymskar um orsökina til minkingina av fuglinum.

Her innillum hevur byrsan fingið størstu skuldina. Eftir míni áskoðan hevur sjálvandi byrsan sína skuld, um lógin ikki verður fylgd, men har aftur imóti um hon verður nýtt uttanfyri teir tveir fjórðingarnar, hevur hon onga orsök i fuglaminkingini.

Eg vildi hildið, at tað skuldi verið loyvt at skotið lomviga til í seinasta lagi fyrsta juni og so skuldi hann verið friðaður út eftir, til dæmis til fyrsta okt. Tað eru mangar orsøkir til fuellaminkingina eftir míni hugsan, t. d. havhestur, rottan og órøkt av fjølabjörgunum.

Viðvíkjandi órøkt av fuellabjörgunum er tað, at tíðin er soleiðis broytt, at menn hava hvørki stundir ella ráð at røkja bjørgini. soleiðis sum teir gjørdur fyrr, tí at tá var tað livibreyð; tá blivu bjørgini drigin annað og triðja hvørt ár fyri lunda og holurnar traðkaðar. Eitt sum fáir hava tikið uppá tunguna er ætíð. Vit hava dømi um, at tað eru bert fá ár síðani, at ein stórur partur av pisuni doyði — hví var tað? Mundi tað ikki vera mat-uma sum var pisuni at banna?

Eg havi sjálvur fleygð lunda í nørur ár, og sæð, at tann ungi fuglurin hevur stóðugt verið i minking, deilvís av tí, at bjørgini hava verið misrøkt, og at pisan ikki hevur fingið tann mat hon eigur, og er hon soleiðis deyð i hungri. Kann sama orsök ikki eisini gera seg galdandi fyri lomvigan?

Viðvíkjandi snaruni dugi eg ikki at úttala meg, av tí at hon ikki verður brútt

her hjá okkum, men eg kundi hugsað mær, at tað var líka stór djórapiðsla at missa eina snaru, sum at lamskjóta ein fugl. Tað ið eg kenni til, vilja menn altíð royna at fáa fatur á tí fugli, teir hava lamskot-ið, um tað er møguligt. men allir eru ikki soleiðis sinnaðir, teir siga: „Gott er, vit fara eftir ti næsta. Ti veri.

Fyrr, tað ið ein kom aftur av skipi fyrrapartin av mei mánað, varð sum oftast frið út at skjóta, og tað varð ikki lítið, ið tá varð skotið, men tað var ofta í stórum nøðum, og varð tað fyrri at bjarga sær i tunnuna fyri veturin, men er tað ikki soleiðis nú, nú skjóta menn bert fryi at fáa eitt kók ella bæði tvey, og kann tað ikki verða orsøkin til ta stóru minking av fuglinum.

Menn kunnu døma skeið um lyndið i fugli, til dæmis hava menn dømt ravnin til at vera tann størsti ránkroppur, sum er til av fugli; óvæð er hann eisini tað, men eingin nevnr svartbakin.

Eg havi røktað seyð i fleiri ár og havt bjørg at fingist við, og hevur ravnurin átt har ár-um ár, alla ta tíð eg havi gingið. Eg havi enn ongantið sæð, at hann hevur nortið eitt einasta lamb, men har aftur imóti svartbakurin; eg havi verið vitni til og sæð, hvussu hann hevur dripið lomb, meðan ærin hevur lembt, og ikki bara tað, tað er nevnr fuglareidur og vaksnir ungur, sum fáa frið fyri honum.

Ti fari eg at heita á Løgtingið at kanna hesa orsök til lomvigaminkingina til botns, áðrenn avgerð verður tikin.

Sørvágur, tann 5. febr. 1974.

Winther Lauritsen.